

БРОЈ 8.

ГОД. XI.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину 6 дин.
на пола године 4 дин.
за стране земље на годину 9 дин.

ПОНЕДЕЉАК 22. ФЕБРУАРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ДИН. ПАРА ОД ВРСТЕ

Претплату ваља слаати упутницом на општински суд
а све кореспонденције на уредника

Рукописи не враћају се
Неплаћена писма не примају се

ГРАЂАНИМА ГРАДА БЕОГРАДА

Србија слави сваке године 22. Фебруар — најзначајнији и најсветлији дан у новијој историји српскога народа — као успомену на обновљење српске Краљевине и на почетак краљевања младога Александра I. Краља српског, потомка српских ослободилаца, славних Обреновића.

Народ српски радосно дочекује овај дан још и с тога, што га подсећа на славну прошлост српску и буди у њему наду на сјајнију будућност.

Престоница српске обновљене Краљевине неће пропустити, да и ове године тај дан прослави на достојан начин и тиме изрази своју љубав и оданост према своме узвишеном Владару, миром помазаноме Краљу српском, Александру I.

Домови грађана београдских биће тога дана окићени народним тробојкама а у вече осветљени.

ОД СУДА ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА 20. ФЕБРУАРА 1893. ГОД.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вар. Београда, да је одбор општински у седници својој од 16. Јануара 1893. год. решио, да се *прирез општине београдске од двадесет осам од сто (28%) од непосредне порезе, установљен решењем збора од 30. Марта 1892. год. АБр. 6219, — од првог Јануара 1893. год. укине.*

Према овоме грађани београдски немају ништа плаћати на име општинскога приреза од 1. Јануара 1893. год.

Од суда општине вар. Београда 18. фебруара 1893. год. АБр. 348.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

На основу члана 56. закона о избору народних посланика, Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се на дан 25. Фебруара 1893. године вршити избори народних посланика у овим местима:

За квартал дорћолски

У основној мушкој школи (Душанова улица).

За квартал палилулски

У основној мушкој школи (Школска улица).

За квартал теразиски

У основној мушкој школи (улица Два јаблана).

За квартал варошки

У основној мушкој школи код Саборне цркве (Дубровачка улица).

За квартал савамалски

У основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За квартал врачарски

У основној мушкој школи, спрочу војне болнице (Пријеполска улица).

Од суда општине вар. Београда 15. фебруара 1893. год. у Београду АБр. 966.

Наредба

Суд општине вар. Београда и по други пут, а у свези са својом наредбом од 27. Нов. 1892. год. АБр. 11644, —

Наређује,

Да се тротоари одржавају чисто и са њих блато и лед уклања.

Ово треба чинити ради лакшег и сигурнијег саобраћаја као и угледа престонице,

Ко би пренебрегао да по овој наредби поступа, казниће се по § у 326 кривичног закона.

Од суда општине вар. Београда, 15. фебруара 1893. год. АБр. 974.

О Г Л А С

За смештај канцеларија грађевинског одељења и управе варошког водовода суду општине београдске потребна је зграда са десет до петнајест одељења од 1. маја ове године.

Одељења треба да буду видна, а зграда по могућству у близини општинског суда.

Писмене понуде имају се до краја овог месеца поднети председнику општине.

Од суда општине вар. Београда 5. фебруара 1893. год. Абр: 614.

О Б З Н А Н А

Дешавало се и дегава се, да сопственици кућа, које су са новим београдским водоводом спојене, а нарочито инсталатери, при инсталацији водовода у појединим зградама, и пре него се инсталација подвргне проби, отворе општинску славину, која се поред водомера налази, и воду употребљавају.

Овакав рад сопственика кућа и инсталатера противан је члану 1. правилника за инсталацију водовода по кућама јер и тај

део водовода све до места на којем је постројен водомер закључно, својина је општине. Одржавање и руковање са њим само и искључиво врши управа водовода.

Овакав рад инсталатера противан је и чл. 3. поменутог правилника, јер инсталатери су управо дужни, да воде озбиљног рачуна, да при свом раду ни најмање квара водомеру и његовим саставним деловима ма у ком погледу не учине.

Отварање славине општинске пре извршене пробе инсталације и на тај начин употреба воде, носи собом озбиљне последице по сопственика куће, јер не заштићен од могуће поплаве услед непробаних цевите и управа водовода у њиховом интересу, а с погледом на чл. 1. и 3. правилника за инсталацију водовода, узимаће од сада строго такав рад у оцену, сматра ће га као одвајање воде пред водомером, па сопственику куће забраниће употребу воде а сем тога подврћи и казни по § 326 кривичног закона како сопственика тако и инсталатера.

Бр. 120
12. фебруара 1893.

Београд

Управа водовода

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА**6. ВАЖНИЈИ САСТАНАК**

12. фебруара 1893. год.

Председавао члан суда г. Михаило Јовановић од одборника били г. г. Пав. С Цветковић, Ваца Николић, Милија Јаковљевић, Милош Ј. Хаџи Динић, Пера М. Михаиловић, Гргур Миловановић, Глиша Стојановић, Ст. Ивковић, Јован Ристич, Мих. Павловић, Др. Ж. Петровић, Светозар Поповић, М. Јовичић, Сима Р. Обрадовић, Илија С. Рајковић, С. Стаменковић, Михаило Михаиловић, Н. Спасић, Алекса Стевановић, Стојан Најкић, Јевр. А. Андоновић, Сп. Стевановић, Трифун Ђорђевић, Јовица Барловац, Наум Младеновић, Тих. Ј. Марковић, Андра Ђорђевић, Стеван Турчић, Влад. М. Димитријевић, Тодор Чупић Стеван Ђорђевић, М. Ј. Антула.

I.

Прочитан је записник одборских одлука

ЦАР СИМЕОН-СИНИША

(**НЕМАЊИЋ**)

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном земљописном картом)

НАГРАДИЛА ОПШТИНА БЕОГРАДСКА ДРУГОМ ВИДОВАНСКОМ НАГРАДОМ)

МОТО:

„Praecipuum munus annalium reor,
ne virtutes sileantur, utque pravus
dictis factisque ex posteritate et
infamia metus sit.“
Tacit. Ann. lib. III. cap. 65

У В О Д

(НАСТАВАК)

Освајања је већ доста, али час поласка на Цариград као да још не беше куцнуо. С тога, чекајући и последњи куцањ тога часа, Душан се стара, да своју пространу царевину изнутра реорганише и учврсти. Па кад и то сврши, и кад срећно уклони

све неприлике, које му пређаху са стране маџарскога краља Лудвика и босанскога Котромановића Стевана, Душан свечано приступа одсудном поласку својој мети, којој тежи већ двадесет и четири године своје знамените владавине. Али, свачија је судба у рукама Вишњег... У тренутку, када је Србији највише потребовала једна гвоздена рука Душана Силног, једно јуначко срце, одлучност и чврста воља једног најгенијалнијег Немањића,.... у том тренутку.... смрт сломи крила двоглавом орлу српском, те остави бедни Цариград, да још дуго тешко издише под притиском својих рођених тирана, а Србију нагна, да жалосно нариче за изгубљеном славом и величином својом, коју имађаше за живота свога првог цара!.....

Позната нам је у опште судбина српскога царства после смрти његовог основаоца. Али различите области које тада беху саставни делови Душановог царства, као да не беху све баш једнаке судбине. Нарочито циљамо на земље, које беху грчке: Епир, Акарнанију, Етолију, Јелинску Влахију, заједно са Тесалијом. Јер догађаји,

који се одмах после смрти цара Душана, развише у овим земљама, као да довољно наговешћују, да су те земље тежиле, да постану на југу Балканскога полуострва оно што је у средини тога полуотока била некадања Рашка жупанија. А оно „другородно“ царство српско у грчкој земљи, које се под једним чланом из дома Немањићева, под *Симеоном-Синишом Немањићем, Палеологом*, баш онда поче подизати, када се силна Душанова царевина поче љуљати из темеља, и губити силу и важност, коју јој њен основач даде, јасно показује да је оно хтело, да узме на се улогу стожера јужнога дела Душанове царевине.

С тога је, држимо, интересно, да видимо судбину тога „другородног царства“ српског у грчким земљама; како је и у колико је то царство Синишино могло успети у својој намери; као и то: да ли је тај потомак Немањин, брат цара српског Душана, био достојни носилац имена својих предака, и уколико је успео, да одговори захтеву својем: као основача *новог царства српског у грчкој земљи.*

седнице држане 6 фебруара 1893. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председништво износи одбору на одобрење молбу председника општине г. П. Татића, којом моли за двадесетодневно осуство ради лечења.

По прочитању те молбе АБр. 895, одбор је решио, да се председнику општине П. Татићу, уважи молба и да двадесетодневно осуство, које ће му се рачунати од једанаестог фебруара 1893. год. закључно. У ових двадесет дана осуства имају се урачунати и пет дана, добивених од суда општинског решењем од 10. фебр. 1893. год. АБр. 895. За време овог осуства да врши дужност председника члан суда г. Мијаило Јовановић.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 807, 824, 859, и 812 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Јован Морковић, предузимач доброг владања и средњег имовног стања; да су Милован Р. Маринковић, Јован Илић, и Дим. Вељковић, бив. часници општ. доброг владања и доброг имовног стања; да је Маре Рајхмут доброг владања а сиротног имовног стања; да му је Карло Фоглер непознат; да суд за владање и имовно стање Борисава Мицовића упита управитеља Ш. беогр. гимназији; да му је Сретен Симончевић, слуга непознат.

IV.

По прочитању извештаја комисијског Бр. 110, одбор је одобрио, одређену осу у улици Булевар и у новој улици од Булевара према позоришту.

V.

По прочитању молбе Аврама М. Нахмана оvd. трг. АБр. 873 којом тражи уверење о свом породичном односу и мишљења скупа црквено школске јеврејске општине о истој молби АБр. 910, одбор је изјавио мишљење, да се Авраму М. Нахману може дати тражено уверење.

VI.

По прочитању молбе Љуб. Клерића, проф. Вел. Школе АБр. 1087, којом моли, да се ослободи дужности члана сталног повереништва за надзор при грађењу електричног осветљења, одбор је решио, да се уважи оставка Љуб. Кле-

рића, професора Вел. Школе на чланство сталног повереништва за надзор при грађењу електричног осветљења у Београду. Избор новог члана овоме повереништву да се остави за идућу седницу. —

VII.

Председништво извештава одбор, да је Управа вар. Београда актом својим АБр. 671. спровела општини претписе министарства унутрашњих дела, у коме се саопштава суду општинском, да буде при руци комисији српског паробродског друштва, која ће имати да одреди место за пристајање лађа друштвених. Одбор је примио к знању овај претпис министарства. —

VIII.

Председништво износи одбору на решење молбе неколико грађана београдских, којима моле да се ослободи дужности присутничке.

По прочитању тих молби АБр. 778, 704 и 1089, одбор је решио, да се молба Јована М. Тадића оvd. не уважи, пошто му је ово једина дужност коју има као грађанин бесплатно вршити: да се уважи оставка на дужност присутничку молиоцима Кости Б. Михајловићу, Николи Милишићу, и Ђорђу Б. Вељковићу, а на њихова места изабрати су за присутнике: Петар Лазаревић трг., Никола Трандафиловић кафеџија и Дим. Вељковић бакалин.

IX.

По прочитању акта Управе вар. Београда АБр. 1206392, којим се наређује обору, да донесе дефинитивну одлуку о подизању зграде за топчидерску полицију, одбор је одлучио, да се овај предмет изнесе на дневни ред онда, кад се буде решавало о буџету општинском за 1894. год. те да се том приликом у буџету предвиди потребан издатак за ову цел.

X.

Председништво износи одбору на решење извештаје повереништва, изабратог у седници одборској од 22. Јан. 1893. год. АБр. 564 ради узимања под закуп зграде за школу на „Чубури“, којим се извештајима препоручује одбору, да се за ову цел узме под закуп зграда Михајла Јанковића оvd. зидара под погодбама у извештајима изложеним. По прочитању тих извештаја АБр. 1092—1093— понуде Михајла Јанковића АБр. 1091 одбор је после поименичног гласања са 14

гласова против 13 (пошто је и председавајући гласао, 6 се уздржали од гласања) решио, да се за смештај школе на „Чубури“ узме под кирију кући Михаила Јанковића оvd. зидара на две године а за месечну цену од осамдесет динара и под свима осталим погодбама, што су у овим извештајима побројане. Закупна цена има се плаћати за ову 1893. год. из партије буџетом одређене на неподвижене трошкове а после да се у буџету расхода и овај издатак предвиди. —

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Благодарене. Данас пре подне биће у саборној и осталим београдским црквама благодарене у славу успомене на пр глас српске Краљевине и ступање на престо српски Његовог Величанства Краља Александра I.

Варош ће преко дана бити окићена заставама а у вече осветљена.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По етенографским белешкама)

Држан 8. Јануара 1893. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

(свршетак)

Лепо каже г. Пера нека општина, као купац, кад јој треба материјал, пита трговце пошто ће га дати од једне или друге врсте, па нека купи где га нађе јефтиније — пошто се, наравно, предходно измери и види да је нека мера по тежини, исти квалитет, и исти број.

Члан судски Силић. Ове су цене добивене на основу утврђених мустара. И ја налазим да ће бити много мање злоупотреба кад се овако ради, него кад би се сваки пут погађали и куповали на мале количине. Ако нећемо да узмемо канцеларски материјал за годину, ми га можемо узети за пола године, али ипак да се набави чини по мустрама. За набаву и пријем материјала могла би се одредити три одборника, и они би могли тражити материјал, па где нађу бољи и јефтинији да онде узму. Ако не би било утврђених мустара и извесна упута за набаву, могло би се лако десити да се овоме или ономе за љубав узме нешто што није најбоље и најјевтиније.

I.

Кратки преглед историје епирске деспотовине, од почетка XIII века, па до свршетка прве половине XIV века (1349. год.)

Да бисмо могли разумети политичку ситуацију ових земаља, које улажаху у састав „епирске деспотовине“, у време кад потпадоше под круну српскога царства, потребно је да бацимо један летимичан поглед на ранију историју њихову. Јер те земље, још од почетка XIII века не беху саставни део византијског царства, под непосредном управом цариградских владалаца, већ засебна, самостална деспотовина, која се зваше: *епирска деспотовина*, имајући за своје владоце-деспоте људе из дома *Анђеловића*. У састав епирске деспотовине, у главном, улажаху ове области: *Епир*, северни и јужни, *Акарнанија*, *Етолија* и *Јелинска Влахија*, ма да се по каткад и у њима јављаху и независни деспоти од епирског деспота. С тога, описујући историју епирске деспотовине, као целине, говорићемо у исто време и о судбини њених саставница, до доба,

када се буду јављале као засебне, самосталне чињенице.¹⁾

Све до почетка XIII века, Епир заједно са околним областима потпадао је под власт византијских царева. Пу када почетком XIII века, 1204. године, западни европски владоци, приликом IV крсташког рата, заузеле Цариград, место Јерусалима, и већи део византијскога царства, тада и Епир и остале њему суседне земље заузеле: нешто ти латински западни владоци, а нешто дохватише у своје руке и домородци, који се прогласише самосталнима у тим заграбљеним покрајинама, и назваше себе *деспотима*, за разлику од латинских владалаца, који се ту зваху: барони, грофови и т. д. дајући таке називе и својим земљама.²⁾ На тај начин, Епир је заједно са Етолијом и Акарнанијом, још од почетка XIII столећа чинио засебну самосталну деспотовину, под управом својих владалаца из дома Анђеловића. Ти деспоти епирски

¹⁾ Да нам се не би ова расправа и сувише преко наше воље одужила, ми ћемо на месту описивања географског положаја епирске деспотовине и њених саставница, што би овде свакојак морало бити, додати на крају Дестунисову географску карту ових земаља, израђену по најбољим земљописцима. На њој се могу тачније и прегледније видети границе свих ових области.

²⁾ Гаврило Дестуније „Историч. сказан.“ ит.д. увод 1.

утврдили су за себе наследну власт, која је трајала чак и после, пошто је већи део тих западних допљака био 1261. године изгнан из Епира. Влада Анђеловића у Епиру, Етолији и Акарнанији трајала је од 1205. до 1318. године, када је последњи представник те династије, деспот *Тома*, синовац Михаила III. Котруле, био убијен од свога нећака¹⁾ грофа Кефалоније и Занте, који по том завлада целим Епиром. Пу и њега наскоро, 1323. убије његов рођени брат, *Јован II Дука*, „Angelo-Comnenos“ деспот етолеки, који се био оженио *Аном* Палеологином ћери протовестијара Андроника Анђела.²⁾ Он завлада целим Епиром и Акарнанијом, а Етолију је већ раније имао у својим рукама.³⁾

¹⁾ Ibid. — Гласник срп. уч. др. XIII р. 289—291. — По Норфу „Chroniques greco-romanes“ р. 529. том убици Томином, било је име *Никола* а не *Тома*.

²⁾ Норф. „Chroniques“ 529.

³⁾ Дестуније „Историч. сказ.“ 1.; М. Cam. Paganel: „Histoire de Scanderbege ou Turks et Chretiens au XV siècle.“ Introduction р. XXVI — XXX

(наставиће се)

